

[Indenrigsministeren.]

Københavns kommune som i 1957-58. Dog foreslås tilsvarende det første år forhøjet med 5 pct. og de to sidste år med 10 pct.

Dernæst skal jeg gøre nogle bemærkninger om de samlede økonomiske virkninger af de to lige omtalte lovforslag.

Jeg har tidligere gjort rede for, at bykommunerne i de kommende år vil få mulighed for at nedsætte deres indkomstskatter med beløb, der svarer til indtægten ved de ekstraordinære ejendomsskatter og de frigivne tillægsskatter med fradrag af merudgifterne til huslejetilskud. Disse beløb vil for byernes vedkommende ikke i væsentlig grad blive påvirket af erhvervsskattens ophævelse, hverken i de byer, der deltager i afløsningen som centralkommuner, eller i de byer, hvor erhvervsskatten bortfalder uden afløsning.

I Københavns kommune vil indførelsen af den foreslåede rateskala med tilhørende personfradrag bevirke, at de skattnedsættelser, der bliver mulighed for, fortrinsvis vil tilfalde forsørgere med samlede indtægter under ca. 35 000 kr. Skattnedsættelsen vil på de fleste indtægtstrin under denne grænse formentlig andrage 100-200 kr. årlig, således at de bliver lidt mindre det første end det andet år. Gennemføres disse skattnedsættelser, vil de fleste forsørgere, hvis 1939-husleje ikke overstiger ca. 1 400 kr., på denne måde nogenlunde få dækning for den del af huslejestigningen, der følger af den ekstraordinære grundskyld og ejendomsskyld. For ikke-forsørgere i København vil skatten på de fleste indkomsttrin blive nogenlunde uforandret. For skatteydere med samlede indtægter på over ca. 35 000 kr. vil de procentvise forskydninger i kommuneskatten blive beskedne.

I købstæderne vil de skattnedsættelser, der bliver mulighed for, variere noget fra kommune til kommune. Da de hidtil anvendte ligningsskalaer er ret forskellige, vil overgangen til det nye, ensartede beskatningssystem medføre, at skattnedsættelserne i de enkelte kommuner bliver noget uensartede. Det er dog et gennemgående træk, at skatten af de mindre indtægter nedsættes med nogenlunde samme beløb som i København. For mellemindtægterne er der derimod større udsving fra kommune til kommune. For skatteydere med store

indtægter vil købstædernes overgang til beskatning med faste fradrag og fælles beskatningsprocent medføre visse skatteforhøjelser. Dette hænger bl. a. sammen med, at skatten af indtægter, der er højere end ligningsskalaens toppunkt, efter de gældende regler er proportional, medens det personfradrag, som indgår i det ny beskatningssystem, medfører en vis progression, der dog bliver svagere, efterhånden som indkomsten øges.

I omegnskommunerne og de øvrige bymæssige kommuner skal der ikke udskrives ekstraordinær grundskyld og ejendomsskyld, og disse kommuner får derfor ikke mulighed for at nedsætte skatteudskrivningen. Derimod vil merudgifterne til huslejetilskud i disse kommuner kunne medføre mindre skatteforhøjelser. Dertil kommer, at de omegnskommuner, der pålignes tilsvaret som afløsning for erhvervsskatten, og hvis beskatning i forvejen er væsentlig lavere end centralkommunens, må forhøje deres indkomstskat yderligere.

I alle de omegnskommuner og andre bymæssige kommuner, der efter forslaget skal ændre deres beskatningssystem, vil indførelsen af de faste personfradrag — ligesom i byerne — betyde skattnedsættelser for skatteydere med mindre indtægter. For de øvrige skatteydere vil de skattemæssige virkninger af forslagene blive forskellige, alt efter hvilken kommune de bor i.

I de københavnske omegnskommuner vil indførelsen af hovedstadens rateskala medføre en almindelig tendens til skatteforhøjelser for skatteydere med store indtægter. Denne tendens vil blive særlig mærkbar i de omegnskommuner med lav beskatning, hvor afløsningstilsvaret til Københavns kommune bliver forholdsvist stort.

I købstædernes omegnskommuner vil der — ligesom i købstæderne — som følge af overgangen til beskatning med fælles procent overalt blive tale om mindre skatteforhøjelser for skatteydere med store indtægter. I de få omegnskommuner, hvis beboere i alt har betalt betydelige erhvervsskattebeløb til andre kommuner, vil der dog ske væsentlige forhøjelser af skatten på de større indtægter.

Det er imidlertid for alle omegnskommuner — såvel til hovedstaden som til købstæderne — et gennemgående træk, at